

Tydzień II – W PRZYJAŹNI**Medytacja 1, J 15, 12-17****Temat: Nazwałem was przyjaciółmi**

1. **Stań w Bożej obecności.**(W wyobraźni zobacz, jak Pan z radością spogląda na Ciebie.)
2. **Proś** Boga, Pana naszego, aby wszystkie twoje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.

Obraz do modlitwy: Wyobraź sobie jakąś scenę z powszedniego dnia życia Jezusa i jego uczniów. Zobacz, jak rozmawiają, żartują, posilają się i odpoczywają.

Prośba o owoc modlitwy: Dziękuj za to, że Jezus wybrał Cię i zaprosił do przyjaźni ze sobą. Proś, by słuchanie Go, podążanie z Nim i za Nim pogłębiało tę relację, jak też wzmocniło gotowość wiernej z Nim współpracy.

1. „to jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali”

Znak zapytania. Nie jesteśmy sługami - Jezus nazywa nas przyjaciółmi - a jednocześnie daje nam przykazanie...Czy nie ma w tym sprzeczności? – Nie. Przyjacielem Jezusa jest ten, kto wie, co robi Jezus. Sługa czyni, ale nie wie. Jezus dzieli się ze swoimi przyjaciółmi wszystkim. Gdy nie rozumieją, tłumaczy, wyjaśnia albo prosi, by mimo wszystko mu zaufać. Czy można nakazać miłość? Nie - jeśli należy ona tylko do sfery uczuć. Nie mamy kontroli nad uczuciami. Tak - jeśli należy ona do sfery wolności i wyboru. Miłość, którą Jezus żyje, jest związana z wolą, wyborem, dlatego też towarzyszą jej takie mocne uczucia. Żar uczuć. Jezus daje się nam poznać, abyśmy mogli wybrać. Wybrać, aby miłować, aby być jedno z Bogiem, który zna nas, miłuje i przeznacza do szczęścia.

2. Wymowne „jak”

W języku greckim słowo „jak” ma dwa znaczenia i pisze się różnie. Coś jest białe „jak” śnieg, ale syn jest tak mądry „jak” ojciec. W drugim przypadku – ma coś z mądrości ojca. Miłujcie się „jak” ja Was umiłowalem oznacza miłujcie się moją miłością. Ten, kto nie miłuje Bożą miłością nie miłuje „jak” Jezus. W przyjaźni jedna osoba upodabnia się w jakiś sposób do drugiej, nie przestając równocześnie być sobą, przez wspólne pragnienia, wartości, współpracę, bycie dla siebie w każdym czasie i sytuacji. Taki jest owoc zażyłości w przyjaźni. Innym owocem jest pragnienie podzielenia się z innymi tym, jak dobry jest nasz przyjaciel. Pragnienie, by inni Go poznali. W przyjaźni z Jezusem nie ma nic z zaborczości.

3. Być przyjacielem

W tym fragmencie mamy odpowiedź na pytanie, jak stać się przyjacielem Jezusa. Jezus wyjaśnia to uczniom. Od dwóch tysięcy lat ta odpowiedź jest przed naszymi oczyma. Czas się nią ucieszyć. Być przyjacielem Pana Jezusa to zaakceptować jego wybór (*Ja was wybrałem*) i odpowiedzieć na ten wybór, na jego propozycję przyjaźni z całą hojnością serca. Wybrać i wybierać w każdej chwili tego, który nas wybrał. I...wytrwać w tym wyborze. Uczniowie wybrali i trwali w wyborze, dlatego Pan nazwał ich przyjaciółmi, dlatego to, co było Jego, oddał do ich dyspozycji.

Rozmowa końcowa: Kończąc modlitwę, porozmawiaj z Panem i powiedz Mu o tym, co teraz czujesz, co myślisz, czego doświadczasz. Otwórz się przed Nim, jak przed przyjacielem. Porozmawiam też o tym, co nie odpowiada w twoim życiu godności, jaka jest związana z przyjaźnią z Jezusem. Może poproś o to, czego chcesz, czego pragniesz, a co przyczyni się poznania, pokochania i ściślejszego zjednoczenia z Jezusem. Nie bój się prosić o rzeczy wielkie, ale też nie wstydić się rzeczy małych!

Na zakończenie odmów Ojcie nasz. *Po medytacji lub później zapisz ważniejsze poruszenia, światła.*